

J kapitola 8.

[1] Ježíš však odešel na Olivovou horu. [2] Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. [3] Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed [4] a řeknou mu: "Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. [5] V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?" [6] Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. [7] Když však na něj nepěstávali naléhat, zvedl se a řekl: "Kdo z vás je bez hříchu, první hoď na ni kamenem!" [8] A opět se sklonil a psal po zemi. [9] Když to uslyšeli, [zahanbeni ve svém svědomí] vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až tam zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. [10] Ježíš se zvedl a řekl jí: "Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?" [11] Ona řekla: "Nikdo, Pane." Ježíš jí řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!" [12] Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života." [13] Farizeové mu řekli: "Ty vydáváš svědectví sám o sobě, proto tvé svědectví není pravé." [14] Ježíš jim odpověděl: "I když vydávám svědectví sám o sobě, moje svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam jdu. [15] Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho. [16] Jestliže já přece soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám, ale se mnou i ten, který mě poslal. [17] I ve vašem zákoně je přece psáno, že svědectví dvou osob je pravé. [18] Jsem to já, kdo svědčí sám o sobě; a svědčí o mně také Otec, který mě poslal." [19] Zeptali se ho: "Kde je tvůj otec?" Ježíš odpověděl: "Neznáte ani mě ani mého Otce. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce." [20] Ta slova řekl v síni pokladnic, když učil v chrámě. Ale nezatklí ho, protože dosud nepřišla jeho hodina. [21] Opět jim řekl: "Já odcházím; budete mě hledat, ale umřete ve svém hříchu. Kam já jdu, tam vy přijít nemůžete." [22] Židé řekli: "Chce si snad vzít život, že říká: Kam já jdu, tam vy nemůžete přijít?" [23] I řekl jim: "Vy jste zdola, ale já jsem shůry. Vy jste z tohoto světa. [24] Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že já to jsem, zemřete ve svých hříších." [25] Řekli jemu: "Kdo jsi ty?" Ježíš jim odpověděl: "Co vám od začátku říkám. [26] Mám o vás mnoho co říci, a to slova soudu; ten, který mě poslal, je pravdivý, a já oznamuji světu to, co jsem slyšel od něho." [27] Nepoznali, že k nim mluví o Otci. [28] Ježíš jim řekl: "Teprve, až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec. [29] Ten, který mě poslal, je se mnou; nenechal mě samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu." [30] Když takto mluvil, mnozí v něho uvěřili. [31] Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: "Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mámi učedníky. [32] Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými." [33] Odpověděli mu: "Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nikomu neotročili. Jak můžeš říkat: stanete se svobodnými?" [34] Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. [35] Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. [36] Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni. [37] Víím, že jste potomci Abrahamovi; ale chcete mě zabít, neboť pro mé slovo není u vás místa. [38] Já mluvím o tom, co jsem viděl u Otce; a vy děláte, co jste slyšeli od vašeho otce." [39] Odpověděli mu: "Náš otec je Abraham." Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli děti Abrahamovy, jednali byste jako on. [40] Já jsem mluvil pravdu, kterou jsem slyšel od Boha, a vy mě chcete zabít. Tak Abraham nejednal. [41] Vy konáte skutky svého otce." Řekli mu: "Nenarodili jsme se ze smilstva, máme jednoho Otce, Boha." [42] Ježíš jim řekl: "Kdyby Bůh byl váš Otec, milovali byste mě, neboť jsem od Boha vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mě poslal. [43] Proč mou řeč nechápete? Proto, že nemůžete snést mé slovo. [44] Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži. [45] Já mluvím pravdu, a proto mi nevěříte. [46] Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? Mluvím-li pravdu, proč mi nevěříte? [47] Kdo je z Boha, slyší Boží řeč. Vy proto neslyšíte, že z Boha nejste." [48] Židé mu odpověděli: "Neřekli jsme správně, že jsi Samařan a jsi posedlý zlým duchem?" [49] Ježíš odpověděl: "Nejsem posedlý, ale vzdávám čest svému Otci, vy však mi čest upíráte. [50] Já sám nehledám svou slávu. Jest, kdo ji pro mne hledá, a ten soudí. [51] Amen, amen, pravím vám, kdo zachovává mé slovo, nezemře navěky." [52] Židé mu řekli: "Teď jsme poznali, že jsi posedlý! Umřel Abraham, stejně i proroci, a ty pravíš: Kdo zachovává mé slovo, neokusí smrti navěky." [53] Jsi snad větší, než náš otec Abraham, který umřel? Také proroci umřeli. Co ze sebe děláš?" [54] Ježíš odpověděl: "Kdybych oslavoval sám sebe, má sláva by nic nebyla. Mne oslavuje můj Otec, o němž vy říkáte, že je to váš Bůh. [55] Vy jste ho nepoznali, ale já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, budu lhář jako vy. Ale znám ho a jeho slovo zachovávám. [56] Váš otec Abraham zajásal, že spatří můj den; spatřil jej a zaradoval se." [57] Židé mu řekli: "Ještě ti není padesát a viděl jsi Abrahama?" [58] Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem." [59] Tu se chopili kamenů a chtěli je po něm házet. Ježíš se však ukryl v zástupu a vyšel z chrámu.